

Prikaz slučaja br. 1 *Brian*

Mladić, 20 godina. Živi kod roditelja. Bez stručne sprema.

Istorijat:

Nakon što je bez problema završio osnovno školovanje, Brian se upisuje na zanat poslastičarstva. Ima 16 godina. Tokom prve godine školovanja, ne osjeća se ugodno i misli da ga gazda maltretira. Malo po malo, zbog burnouta, tone u depresiju. Ima napade panike i pati od ozbiljne anksioznosti. Također pokazuje brojne opsesivno-kompulzivne poremećaje (OKP). Postepeno se povlači iz vanjskog svijeta i prekida školovanje, ostaje zatvoren u kući. Koristi razne droge, naročito kanabis.

Trenutna situacija:

Već tri godine, Brian nema okupacije izvan kuće. Vrijeme provodi u svojoj sobi ne radeći gotovo ništa. Ponekad crta, sluša muziku; pravi kolače i pomaže majci u kućanskim poslovima i pripremi obroka. Teško mu je izaći iz stana; ne uspijeva se samostalno kretati van kuće; majka ga uvijek vozi automobilom. Viđa se s malim brojem prijatelja jer je napustio društvo po prestanku korištenja droga.

Medicinsku njegu, već nešto duže od dvije godine (do 17. god.) mu pružaju psihijatar i psihologinja koja je specijalist za kognitivno-bihevioralnu terapiju. Brian sa svojom terapeutkinjom tretira različite simptome koje osjeća:

- Anksiozni poremećaj sa ozbiljnim psihosomatskim ispoljavanjima poput tahikardije, problema sa gutanjem, glavobolja, raznih bolova
- OKP provjere koji zauzima dosta prostora
- Umjereno depresivno stanje

Sa psihijatrom kojeg viđa jednom mjesečno razgovara o simptomima i liječenju lijekovima. Pacijent je isprobao različite antidepresive koji nisu imali učinka.

Okupaciona terapija

Preporuke tima pružalaca njege: mobilizacija i evaluacija kako bi se pomoglo da se zajedno s pacijentom napravi projekat za ličnu i profesionalnu budućnost.

1° Stimulacija u kombinaciji sa psihoterapijom kako bi pacijent počeo koristiti javni prevoz za dolazak u ordinaciju

2° Stimulacija kroz odvijanje neke aktivnosti koja ima smisla za pacijenta, u manjoj grupi od tri do pet pacijenata.

3° Stimulacija kroz razgovore sa okupacionim terapeutom kako bi se osmislio i razradio projekat za profesionalnu budućnost, imajući u vidu Brianova zanimanja i mogućnosti.

4° Procjena mogućnosti i poteškoća pacijenta (u toku).

Napredak

Okupaciona terapija je otpočeta u septembru 2015 ; do danas 22 termina ; neredovne posjete sa značajnim brojem izostanaka, ali sa malim poboljšanjem od početka marta.

Trenutno, od početka marta, Brian dolazi dva puta sedmično, samostalno koristeći javni prevoz. Do decembra ga je majka dovozila autom. Ova putovanja izaziva teške strepnje sa nagonom na povraćanje, potrebom za uriniranjem i tahikardijom. Poteškoće se javljaju i prilikom priprema za

polazak; Brian dugo jede (2 sata) zbog straha da će se udaviti gutajući i mora se psihički pripremiti za gutanje svakog zaloga. Zatim, mora se još uvjeriti da su svjetla ugašena, te vrata i prozori zatvoreni. Mnogo vremena posvećuje pranju ruku i tuširanju.

Trenutno se i terapeut tehničar pridružio timu za pružanje njege, kako bi pomogao pacijentu da se počne kretati u širem krugu, s ciljem utvrđivanja izvodivog profesionalnog projekta.

Aktivnosti koje su obavljene u okviru okupacione terapije:

- pravljenje kolaža uz uputstvo da napravi portret sebe onako kako se sam doživljava, koristeći slike izrezane iz časopisa, boje, drvene bojice. On to radi dva puta jer nije zadovoljan prvim rezultatom, a koristi se uglavnom crtežom kako bi napravio autoportret. Mladić u kratkoj majici koji puši cigaretu.
- Crtež Boba Marleya tehnikom pirografije i slikanja na drvetu.
- slikanje na prethodno iscrtanoj svili, kvadrat 50x50cm, napravljen za majku.
- mozaik sa motivom šarana.
- ukrašavanje vrećaste fotelje.

Evaluacija

Poteškoće: koncentracija; ne može ostati skoncentrisan duže od 15 minuta.

Planiranje aktivnosti moguće, ali krajnje sporo jer Brian zamišlja sve moguće strategije prije nego što odredi vlastitu.

Konkretna organizacija aktivnosti moguća ali teška, treba ga stimulirati da bi napredovao; potrebna mu je ogromna kontrola da na osnovu višestrukih pokušaja dođe do dobre kombinacije (mozaik).

Motorika: sporost, perfekcionizam, čak i manirizam. Veoma sporo dovršava projekat.

Sposobnosti: Složene kognitivne sposobnosti: dobra sposobnost logičkog zaključivanja i rješavanja problema.

Samostalnost u aktivnostima moguća sa preuzimanjem inicijative i nezavisnošću od terapeuta.

Odnos prema aktivnosti: brižljivost, zainteresiranost, motiviranost za djelovanje.

Svijest o svom problemu: relativno dobra sa motiviranošću za promjene i pokušajem da se usredotoči na budućnost.

Izveštaj Situacija se lagano razvija, ne može se očekivati brži napredak, imajući u vidu koliko vremena je pacijent proveo sam sa svojim problemom. Okupaciona terapija je dovela do suočavanja sa stvarnošću: kretati se i planirati projekte.

Tim za podršku Važnost saradnje u ovakvoj situaciji kako bi svi radili u istom smjeru.

Daljnje postupanje Progresivno proširivanje kruga kretanja; traženje smještaja van porodične kuće i traženje prakse u struci koja ga interesuje (telefonija); eventualno uz pomoć službe za zapošljavanje invalidnih osoba omogućiti povratak na tržište rada.